

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskapslag angående ändring av
landskapslagen om kommunalskatt på
inkomst.

Landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) är en s.k. blankettlag varigenom lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) antagits att gälla, men trots det innehåller den flera avvikelser från rikslagen. Vissa avdrag är högre i landskapet eftersom det vid införandet av lagen ansågs att motsvarande avdrag i riket var för små. På grund av penningvärdesförsämringen har regeringen höjt avdragen i rikets lag (FFS 845/80) varför landskapsstyrelsen föreslår att motsvarande ändringar vidtages i landskapslagen.

Enligt 6 § 2 mom. får avdrag för sjukdomskostnader göras utan begränsning, med undantag för kostnader på grund av sjukdomsvistelse utanför Finland och Sverige i de fall då inte inhemska läkare remitterat patienten. Härvid gäller vissa begränsningar som innebär att den skattskyldige får avdraga högst 1.600 mark eller 2.200 mark då fråga är om makar. För varje minderårigt barn som den skattskyldige försörjt får ytterligare 270 mark avdragas. Eftersom sjukdomskostnaderna per person inte är lägre för makar än för andra skattskyldiga föreslår landskapsstyrelsen att avdraget för makar höjs så att det blir dubbelt så stort som vad gäller för en enda person. Härvid kan som jämförelse nämnas att enligt 29 § 1 mom. 6 punkten i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (ändrad FFS 608/75) har makar rätt att avdraga 1.600 mark för sjukdomskostnader medan en enda skattskyldig endast har rätt att avdraga hälften, alltså 800 mark.

Förteckningen över vilka läroinrättningar den skattskyldige skall ha erhållit undervisning i för att få göra studieavdrag enligt 8 § 1 mom. c punkten föreslås ändrad i överensstämmelse med den uppdelning som föreskrivs i landskapslagen om grunderna för skolväsendet (28/70), landskapslagen om utvecklande av utbildningen på gymnasialstadiet (48/80) och förslaget till landskapslag om högskoleundervisning i landskapet Åland (framst.nr 3/1980-81). Den föreslagna formuleringen innebär inte någon ändring i sak.

Kommunerna har getts tillfälle att inkomma med utlåtande över lagförslaget. Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst.

I enlighet med landstingets beslut ändras 6 § 2 mom., 7 §, 8 § 1 och 2 mom. samt 9 § 1 och 2 mom. landskapslagen den 17 augusti 1976 om kommunalskatt på inkomst (45/76), av dessa lagrum 6 § 2 mom. samt 8 § 1 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 10 april 1979 (28/79) samt 7 §, 8 § 1 och 2 mom. samt 9 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i landskapslagen den 1 juli 1980 (40/80), som följer:

6 §.

I 29 § 1 mom. 6 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett avdrag för sjukdomskostnader får utan avseende på i lagnummet angivna begränsningar göras till fullt belopp, dock så att av sådana kostnader som föranleds av sjukhusvistelse i annat land än Finland och Sverige, om inte intagning skett på grund av inhemska läkares remittering, får skattskyldig avdraga högst 1.600 mark eller då fråga är om makar sammanlagt högst 3.200 mark. Har den skattskyldige under skatteåret försörjt minderårigt barn, skall här avsett maximibelopp höjas med 270 mark för varje barn. Till den del här avsedda kostnader ersätts på grund av försäkring eller av annan orsak får avdrag inte göras. Avdrag får inte heller göras för kostnader med anledning av resa som för behandling av sjukdom företages till läkare, sjukhus eller med sjukhus jämförbar inrättning i annat land än Finland eller Sverige, om resan företages utan remittering eller ordination av inhemska läkare.

7 §.

I 31 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsett avdrag för nedsatt skattebetalningsförmåga utgör vid kommunalbeskattningen högst 6.700 mark.

8 §.

Beträffande de avdrag som avses i 36 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet gäller i landskapet följande bestämmelser:

- a) barnavdraget utgör 2.000 mark;
- b) ensamförsörjaravdraget vid kommunalbeskattningen utgör 3.100 mark för varje barn, för vilket barnavdrag beviljas den skattskyldige; samt

c) studieavdraget utgör 1.700 mark för varje termin under vilken den skattskyldige erhållit regelbunden och full undervisning i läroinrättning på grundskole-, gymnasie- eller högskolenivå eller i därmed jämförbar läroinrättning.

Har skattskyldig under skatteåret försörjt barn som därunder fyllt högst 20 år och har barnet under skatteåret åtnjutit undervisning som berättigar till i 1 mom. c punkten avsett avdrag från inkomst, har den skattskyldige rätt att för varje här avsett barn avdraga skäliga kostnader, högst 1.100 mark per termin, för resor som barnet företager mellan hemmet och läroinrättningen. Bor barnet med anledning av studierna på annan ort än hemorten, får den skattskyldige ytterligare avdraga de skäliga merutgifter som föranleds härav, dock högst 1.900 mark per termin.

9 §.

Utan hinder av bestämmelserna i 37 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet utgör 5.000 mark det högsta inkomstbelopp som i sin helhet skall avdragas som grundavdrag vid kommunalbeskattningen i landskapet. Överstiger inkomsten 5.000 mark, minskar grundavdraget med en procentenhet för varje fullt belopp av 40 mark varmed inkomsten överstiger 5.000 mark.

Landskapsstyrelsen kan beträffande viss kommun, om fullmäktige anhållit därom och de skattskyldiga i kommunen har låg medelinkomst, nedsätta i 1 mom. angivna inkomst- och avdragsgränser till lägst 3.400 mark.

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för år 1981.

Mariehamn den 18 mars 1981.

L a n t r å d

Folke Woivalin

Tf. lagberedningssekreterare

Elisabeth Nauclér